[20] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
[21] אַז עמיצער וועט זינדיקן, און וועט פעלשן אַ פעלשונג
אָן גאָט, און וועט פאַרלייקענען זיין חבר אַן אײַנלאָג,
אָדער אַ משכּון, אָדער אַ גזלה, אָדער ער וועט קריוודען
זיין חבר; [22] אָדער ער האָט געפונען פאַרלאָרנס און
פאַרלייקנט עס, און שווערט פאַלש–אין איינער פון די
אַלע זאַכן וואָס אַ מענטש באַגייט דערמיט אַ זינד; [23] איז,
אַז ער האָט אַזוי געזינדיקט און זיך פאַרשולדיקט, זאָל
ער אומקערן די גזלה וואָס ער האָט געגזלט, אָדער די
קריוודע וואָס ער האָט געקריוודעט, אָדער דעם אַיינלאָג
וואָס איז אַיינגעלייגט געוואָרן ביי אים, אָדער דאָס פאַר־
לאָרענע וואָס ער האָט געפונען, [24] אָדער וואָס נאָר ער האָט געשוואָרן דערויף פאַלש; און ער זאָל באַצאָלן דעם
קרן דערפון, און אַ פינפטל דערפון צולייגן דערצו; צו דעם וועמען עס געהערט זאָל ער עס אָפּגעבן אין דעם טאָג
וואָס ער שפירט זיך שולדיק. [25] און ער זאָל ברענגען זיין שולדאָפּפער צו גאָט: אַ ווידער פון די שאָף, אָן אַ
פעלער, לויט דיין אָפּשאַצונג, פאַר אַ שולדאָפּפער צום כּהן. [26] און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פאַר גאָט, און
אים וועט פאַרגעבן ווערן וואָס נאָר פון אַלעם דעם ער האָט געטאָן זיך צו פאַרשולדיקן דערמיט.

כ כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה
מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ־בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ
כב בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת־עֲמִיתוֹ: אוֹ־מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא
כג בָהֵנָּה: וְהָיָה כִּי־יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר
גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת־הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד
מפ׳ אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא: אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע
עָלָיו לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר
כה הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ: וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל
כו תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן: וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
לְאַשְׁמָה בָהּ: פ

צַו

ו [1] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
[2] באַפעל אַהרנען און זיינע זין, אַזוי צו זאָגן:
דאָס איז דער דין פון דעם בראַנדאָפּפער[א]: דאָס
איז דאָס וואָס גייט אַרויף[א] אויפן בראַנד אויפן מזבח אויף אַ
גאַנצע נאַכט ביז אין דער פרי; און דאָס פייער פון מזבח
זאָל געהאַלטן ווערן אין ברענען דערויף. [3] און דער
כּהן זאָל אָנטאָן זיין ליינען קלייד, און ליינענע הויזן זאָל
ער אָנטאָן אויף זיין לייב; און ער זאָל אַראָפּנעמען די
אַש אויף וואָס דאָס פייער האָט פאַרצערט דאָס בראַנד־
אָפּפער אויפן מזבח, און ער זאָל עס אַהינטאָן לעבן מזבח.
[4] און ער זאָל אויסטאָן זיינע קליידער, און אָנטאָן אַנדערע
קליידער, און אַרויסטראָגן די אַש אויסן לאַגער אין אַ
ריינעם אָרט. [5] און דאָס פייער אויפן מזבח זאָל געהאַלטן
ווערן אין ברענען דערויף, עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן.
און דער כּהן זאָל אָנצינדן דערויף האָלץ פרימאָרגן אין פרימאָרגן; און ער זאָל אויסלייגן דערויף דאָס בראַנדאָפּפער,
און דעמפן דערויף דאָס פעטס פון די פרידאָפּפער. [6] אַ פייער זאָל תּמיד געהאַלטן ווערן אין ברענען אויפן מזבח;
עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן.
[7] און דאָס איז דער דין פון דעם שפּייזאָפּפער: די קינדער פון אַהרן זאָלן עס געגענען פאַר גאָט פאָרנט פון מזבח.
[8] און ער זאָל אַראָפּנעמען דערפון מיט זיין הויפן: פון דעם זעמלמעל פון דעם שפּייזאָפּפער, און פון זיין אייל, און דעם

ו
א ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ:
ג וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ
וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־
ד הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־
ה מָקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־בּוֹ לֹא תִכְבֶּה
וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה
ו וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־
ז הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ס וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב
ח אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהֵרִים
מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה

ה, כג׳ קמץ ברביע   קמץ בז״ק   ו, ב׳ מ׳ זעירא   ח׳ סבירין ממנה

[א] הָעוֹלָה.

אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ
לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל ט
בְּמָקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ לֹא תֵאָפֶה י
חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשָּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת
וְכָאָשָׁם׃ כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם יא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו שני יג
אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה
סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃
עַל־מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה תֻּפִינֵי מִנְחַת יד
פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו טו
מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חָק־עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תָּקְטָר׃ וְכָל־ טז
מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־ יז יח
בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט
הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
הַכֹּהֵן הַמְחַטֵּא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדֹשׁ תֵּאָכֵל יט
בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד׃ כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ כ
וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ׃ וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי כא
נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃ כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים כב
יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר כג
יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ פ

ז

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר א ב
יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת ג

גאַנצן ווייַרויך וואָס אויפֿן שפּייזאָפּפֿער; און ער זאָל דעמפּן זײַן דערמאָנונג אויפֿן מזבח פֿאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט. 9 און דאָס איבעריקע פֿון אים זאָלן עסן אַהרן און זײַנע זין; אומגעזײַערט זאָל עס געגעסן ווערן, אין אַ הייליקן אָרט; אין הויף פֿון אוהל־מועד זאָלן זיי עס עסן. 10 עס זאָל ניט געבאַקט ווערן געזײַערט. פֿאַר זייער חלק האָב איך דאָס זיי געגעבן פֿון מײַנע פֿײַעראָפּפֿער; אַ הייליקסטע הייליקייט איז דאָס, אַזוי ווי דאָס זינדאָפּפֿער, און אַזוי ווי דאָס שולדאָפּפֿער. 11 יעטוועדער מאַנספּאַרשוין צווישן די קינדער פֿון אַהרן מעג עס עסן; אַן אייביק רעכט אויף אײַערע דור־דורות פֿון די פֿײַעראָפּפֿער פֿון גאָט; אַלץ וואָס וועט זיך אָנרירן אָן דעם זאָל ווערן הייליק.

12 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 13 דאָס איז דער קרבן פֿון אַהרנען און זײַנע זין, וואָס זיי זאָלן מקריב זײַן צו גאָט אין דעם טאָג וואָס ער ווערט געזאַלבט: אַ צענטל אֵיפָה זעמלמעל פֿאַר אַ שפּייזאָפּפֿער תמיד, אַ העלפֿט דערפֿון אין דער פֿרי, און אַ העלפֿט דערפֿון אין אָוונט. 14 אויף אַ באַקפֿאַן, מיט אייל, זאָל עס געמאַכט ווערן; גוט דורכגעשלאָגן זאָלסטו עס ברענגען; אַ געבאַקט שפּייזאָפּפֿער אין בראָקן זאָלסטו עס מקריב זײַן פֿאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט. 15 און דער כּהן וואָס איז דער געזאַלבטער אויף זײַן אָרט פֿון צווישן זײַנע זין, זאָל עס מאַכן; אַן אייביק געזעץ; אין גאַנצן צו גאָט זאָל עס געדעמפּט ווערן. 16 און יעטוועדער שפּייזאָפּפֿער פֿון אַ כּהן זאָל אין גאַנצן פֿאַרברענט ווערן; עס זאָל ניט געגעסן ווערן.

17 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 18 רעד צו אַהרנען און צו זײַנע זין, אַזוי צו זאָגן:

דאָס איז דער דין פֿון דעם זינדאָפּפֿער: אין דעם אָרט ווו דאָס בראַנדאָפּפֿער ווערט געשאָכטן, זאָל געשאָכטן ווערן דאָס זינדאָפּפֿער פֿאַר גאָט; אַ הייליקסטע הייליקייט איז דאָס. 19 דער כּהן וואָס ברענגט עס אויף פֿאַר אַ זינדאָפּפֿער זאָל עס עסן; אין אַ הייליקן אָרט זאָל עס געגעסן ווערן, אין הויף פֿון אוהל־מועד. 20 אַלץ וואָס וועט זיך אָנרירן אָן זײַן פֿלייש, זאָל ווערן הייליק; און אויב עס וועט אַרויפֿשפּריצן פֿון זײַן בלוט אויף אַ בגד, זאָלסטו דאָס אויף וואָס עס וועט אַרויפֿשפּריצן, וואַשן אין אַ הייליקן אָרט. 21 און די ליימענע כּלי וואָס עס ווערט געקאָכט ווערן דערין, זאָל צעבראָכן ווערן; און אויב עס ווערט געקאָכט אין אַ קופּערנע כּלי, זאָל זי אויסגעשײַערט ווערן, און אויסגעשווענקט ווערן מיט וואַסער. 22 יעטוועדער מאַנספּאַרשוין צווישן די כּהנים מעג דאָס עסן; אַ הייליקסטע הייליקייט איז דאָס. 23 אָבער קיין זינדאָפּפֿער, וואָס פֿון זײַן בלוט ווערט געבראַכט אין אוהל־מועד כּדי מכפּר צו זײַן אין הייליקטום, זאָל ניט געגעסן ווערן; אין פֿײַער זאָל עס פֿאַרברענט ווערן.

ז 1 און דאָס איז דער דין פֿון דעם שולדאָפּפֿער: אַ הייליקסטע הייליקייט איז דאָס. 2 אין דעם אָרט ווו מע שעכט דאָס בראַנדאָפּפֿער, זאָל מען שעכטן דאָס שולדאָפּפֿער; און זײַן בלוט זאָל מען שפּרענגען אויפֿן מזבח רונד אַרום. 3 און דאָס גאַנצע פֿעטס זײַנס זאָל מען מקריב זײַן פֿון אים, דעם

ד הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־
ה הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִיר אֹתָם
ו הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם הוּא׃ כָּל־זָכָר
בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃
ז כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ
ח לוֹ יִהְיֶה׃ וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֶת־עֹלַת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר
ט הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר
וְכָל־נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת וְעַל־מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ
י לוֹ תִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה בְלוּלָה־בַשֶּׁמֶן וַחֲרֵבָה לְכָל־בְּנֵי
אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃ פ
שלי׳ יב וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃ אִם עַל־
תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב ׀ עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת
יג חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ עַל־חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ
יד עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּן
תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃
טו וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יַנִּיחַ
טז מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְאִם־נֶדֶר ׀ אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם
הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃
יז יח וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר־זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
יט הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃ וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכָל־טָמֵא
לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃
כ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
כא וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וְנֶפֶשׁ כִּי־
תִגַּע בְּכָל־טָמֵא בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ ׀ בִּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ

ווײדל, און דאָס פֿעטס וואָס דעקט צו די אינגעווייד, [4] און בײדע נירן, און דאָס פֿעטס וואָס אויף זיי, וואָס בײ די פֿלאַנקען, און דאָס רויטפֿלייש איבערן לעבער—בײ די נירן זאָל מען עס אַראָפּנעמען. [5] און דער כּהן זאָל עס דעמפֿן אויפֿן מזבח, אַ פֿײַעראָפּפֿער צו גאָט; אַ שולדאָפּפֿער איז דאָס. [6] יעטוועדער מאַנספּאַרשוין צווישן די כּהנים מעג עס עסן; אין אַ הייליקן אָרט זאָל עס געגעסן ווערן; אַ הייליקסטע הייליקייט איז דאָס. [7] ווי דאָס זינדאָפּפֿער אַזוי דאָס שולדאָפּפֿער, איין דין פֿאַר זיי; דער כּהן וואָס איז דערמיט מכפּר, צו אים זאָל עס געהערן. [8] און דער כּהן וואָס איז מקריב עמיצנס אַ בראַנדאָפּפֿער, זאָל דאָס פֿעל פֿון דעם בראַנדאָפּפֿער וואָס ער האָט מקריב געווען, געהערן צו אים, צום כּהן. [9] און איטלעך שפּײַזאָפּפֿער וואָס ווערט געבאַקן אין אויוון, און איטלעכס וואָס ווערט געמאַכט אין אַ בראָטפֿאַן, אָדער אויף אַ באַקפֿאַן, זאָל געהערן צו אים, צו דעם כּהן וואָס איז דאָס מקריב. [10] און איטלעך שפּײַזאָפּפֿער פֿאַרמישט מיט אייל, אָדער טרוקן, זאָל געהערן צו אַלע קינדער פֿון אַהרן, צו איינעם אַזוי ווי צום אַנדערן.

[11] און דאָס איז דער דין פֿון דעם פֿרידאָפּפֿער וואָס עמיצער ברענגט צו גאָט: [12] אויב ער ברענגט עס פֿאַר אַ דאַנקגעבונג, זאָל ער ברענגען מיט דעם דאַנקאָפּפֿער אומגעזײערטע חלות פֿאַרמישט מיט אייל, און אומגע־זײערטע קוכנס באַשמירט מיט אייל, און זעמלמעל גוט דורכגעשלאָגן, חלות פֿאַרמישט מיט אייל. [13] אין איינעם מיט חלות פֿון געזײערטן ברויט זאָל ער ברענגען זײַן אָפּפֿערגאָב בײַ זײַן פֿרידאָפּפֿער פֿון דאַנק. [14] און ער זאָל דערפֿון ברענגען איינס פֿון איטלעכער אָפּפֿערגאָב אַן אָפּשיידונג צו גאָט; צו דעם כּהן וואָס שפּרענגט דאָס בלוט פֿון דעם פֿרידאָפּפֿער, צו אים זאָל עס געהערן. [15] און דאָס פֿלייש פֿון זײַן פֿרידאָפּפֿער פֿון דאַנק מוז געגעסן ווערן אין דעם טאָג פֿון זײַן קרבן; ער זאָל ניט איבערלאָזן דערפֿון ביז אין דער פֿרי. [16] אויב אָבער דאָס שלאַכטאָפּפֿער פֿון זײַן קרבן איז אַ נדר, אָדער אַ פֿרײַוויליקע גאָב, זאָל עס געגעסן ווערן אין דעם טאָג וואָס ער איז מקריב זײַן שלאַכטאָפּפֿער; און אויך אויף מאָרגן מעג וואָס בלײַבט דערפֿון געגעסן ווערן. [17] אָבער וואָס בלײַבט פֿון דעם פֿלייש פֿון דעם שלאַכטאָפּפֿער אויפֿן דריטן טאָג זאָל אין פֿײַער פֿאַרברענט ווערן. [18] און אויב געגעסן וועט גע־געסן ווערן פֿון דעם פֿלייש פֿון זײַן פֿרידאָפּפֿער אויפֿן דריטן טאָג, וועט עס ניט באַוויליקט ווערן; עס וועט ניט גערעכנט ווערן דעם וואָס איז דאָס מקריב; אַן אומווערדיקייט וועט עס זײַן, און דער מענטש וואָס עסט דערפֿון וועט טראָגן זײַן זינד. [19] און דאָס פֿלייש וואָס וועט זיך אָנרירן אָן עפּעס אומרײנס, זאָל ניט געגעסן ווערן; אין פֿײַער זאָל עס פֿאַרברענט ווערן. אָבער אַזוי דאָס פֿלייש—מעג איטלעכער וואָס איז ריין, עסן דאָס פֿלייש. [20] און דער מענטש וואָס וועט עסן פֿלייש פֿון אַ פֿרידאָפּפֿער וואָס צו גאָט, מיט זײַן אומרײנקייט אויף אים, יענע זעל זאָל פֿאַרשניטן ווערן פֿון איר פֿאָלק. [21] און אַז עמיצער וועט זיך אָנרירן אָן עפּעס אומרײנס, אָן דער אומרײנקייט פֿון אַ מענטשן, אָדער אָן אַן אומרײנער בהמה,

בְּכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כב
לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב כג
וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל־ כד
מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כִּי כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־ כה
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כו
לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה כז
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כח כט
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃ יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־ ל
הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֵת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה לא
הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לב
לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ הַמַּקְרִיב אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־ לג
הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה׃ כִּי לד
אֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי מֵאֵת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתֵּן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן לה
וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִקְרִיב אֹתָם לְכַהֵן
לַיהוָה׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מָשְׁחוֹ אֹתָם לו
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ זֹאת הַתּוֹרָה לז
לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי בְּיוֹם לח
צַוֹּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה
בְּמִדְבַּר סִינָי׃ פ

אָדער אָן וואָסער עס איז אומריינעם שרץ, און ער וועט עסן פון דעם פלייש פון אַ פרידאָפּפער וואָס צו גאָט, זאָל יענע זעל פאַרשניטן ווערן פון איר פאָלק.

[22] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: [23] רעד צו די קינדער פון ישראל, אַזוי צו זאָגן:

קיין חֵלֶב פון אַן אָקס, אָדער אַ שעפּס, אָדער אַ ציג, זאָלט איר ניט עסן. [24] און חֵלֶב פון אַ געפאַלענער, און חֵלֶב פון אַ פאַרצוקטער, מעג פאַרטאָן ווערן אויף אַלערליי אַרבעט; אָבער עסן זאָלט איר עס ניט עסן. [25] וואָרום איטלעכער וואָס עסט חֵלֶב פון אַ בהמה וואָס מע איז מקריב פון איר אַ פייעראָפּפער צו גאָט, זאָל דער מענטש וואָס עסט עס, פאַרשניטן ווערן פון זיין פאָלק. [26] און קיין בלוט זאָלט איר ניט עסן אין אַלע אייערע וווינערטער, סיי פון אַן עוֹף, סיי פון אַ בהמה. [27] איטלעכער מענטש וואָס וועט עסן וואָסער עס איז בלוט, יענע זעל זאָל פאַרשניטן ווערן פון איר פאָלק.

[28] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: [29] רעד צו די קינדער פון ישראל, אַזוי צו זאָגן:

דער וואָס איז מקריב זיין פרידאָפּפער צו גאָט, ער זאָל ברענגען זיין קרבן צו גאָט פון זיין פרידאָפּפער. [30] זיינע הענט זאָלן ברענגען די פייעראָפּפער פון גאָט; דאָס פעטס מיט דער ברוסט זאָל ער ברענגען; די ברוסט, כּדי זי אויפצוהייבן אַן אויפהייבונג צו גאָט. [31] און דער כּהן זאָל דעמפן דאָס פעטס אויפן מזבח, און די ברוסט זאָל געהערן צו אַהרנען און צו זיינע קינדער. [32] און דעם רעכטן שענקל זאָלט איר געבן אַן אָפּשיידונג צום כּהן פון אייערע פרידאָפּפער. [33] דער פון די קינדער פון אַהרן וואָס איז מקריב דאָס בלוט פון דעם פרידאָפּפער און דאָס פעטס, צו אים זאָל געהערן דער רעכטער שענקל פאַר אַ חלק. [34] וואָרום די ברוסט פון אויפהייבונג און דעם שענקל פון אָפּשיידונג האָב איך גענומען פון די קינדער פון ישראל, פון זייערע פרידאָפּפער, און האָב זיי געגעבן צו אַהרן דעם כּהן און צו זיינע קינדער, פאַר אַן אייביקן רעכט, פון די קינדער פון ישראל.

[35] דאָס איז דער טייל פון אַהרנען, און דער טייל פון זיינע קינדער, פון די פייעראָפּפער פון גאָט, אין דעם טאָג וואָס מע האָט זיי געמאַכט גענענען צו זיין כּהנים צו גאָט; [36] וואָס גאָט האָט באַפוילן זיי צו געבן פון די קינדער פון ישראל, אין דעם טאָג וואָס מע האָט זיי געזאַלבט; אַן אייביק רעכט אויף זייערע דור־דורות.

[37] דאָס איז דער דין פאַרן בראַנדאָפּפער, פאַרן שפּייזאָפּפער, און פאַרן זינדאָפּפער, און פאַרן שולדאָפּפער, און פאַרן קרבן פון דערפילונגא, און פאַרן פרידאָפּפער; [38] וואָס גאָט האָט באַפוילן משהן אויפן באַרג סיני, אין דעם טאָג וואָס ער האָט באַפוילן די קינדער פון ישראל מקריב צו זיין זייערע קרבנות צו גאָט, אין מדבר סיני.

[א] ד. ה. איינווייאונג, זע שמות כט.

ח 1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
2 נעם אַהרנען און זיינע זין מיט אים, און די
קליידער, און דאָס אייל פון זאַלבונג, און דעם אָקס פון
זינדאָפּפער, און די צוויי ווידערס, און דעם קאָרב אומ־
געזייערטן ברויט; 3 און די גאַנצע עדה זאַמל איין צום
איינגאַנג פון אוהל־מועד.

4 האָט משה געטאָן אַזוי ווי גאָט האָט אים באַפוילן;
און די עדה האָט זיך איינגעזאַמלט צום איינגאַנג פון אוהל־
מועד. 5 און משה האָט געזאָגט צו דער עדה: דאָס איז
די זאַך וואָס גאָט האָט באַפוילן צו טאָן. 6 און משה האָט
געמאַכט גענענען אַהרנען און זיינע זין, און ער האָט זיי
געוואַשן מיט וואַסער. 7 און ער האָט אַרויפגעטאָן אויף
אים דאָס העמדל, און אים אַרומגעגורט מיטן גאַרטל, און
אים אָנגעקליידט דעם מאַנטל, און אַרויפגעטאָן אויף אים
דעם אַפוד, און אים אַרומגעגורט מיט דעם אַרומבאַנד
פון אַפוד, און אים אָנגעבונדן דעם אַפוד דערמיט. 8 און
ער האָט אָנגעטאָן אויף אים דעם חושן, און אַרויפגעטאָן
אויפן חושן די אורים־ותומים. 9 און ער האָט אים אָנגע־
טאָן די הויב אויפן קאָפּ, און אַרויפגעטאָן אויף דער הויב,
אויף דער פאָדערזייט, דאָס גילדערנע שטערנבלעך, די הייליקע קרוין, אַזוי ווי גאָט האָט משהן באַפוילן. 10 און
משה האָט גענומען דאָס אייל פון זאַלבונג, און האָט געזאַלבט דעם משכן און אַלץ וואָס אין אים, און האָט זיי
געהייליקט. 11 און ער האָט געשפּריצט דערפון אויפן מזבח זיבן מאָל; און ער האָט געזאַלבט דעם מזבח, און
אַלע זיינע כלים, און דעם האַנטפאַס און זיין געשטעל, זיי צו הייליקן. 12 און ער האָט אַרויפגעגאָסן פון דעם
אייל פון זאַלבונג אויף אַהרנס קאָפּ, און האָט אים געזאַלבט, אים צו הייליקן. 13 און משה האָט געמאַכט גע־
נענען אַהרנס זין, און האָט זיי אָנגעטאָן העמדלעך, און זיי אָנגעגורט גאַרטלען, און זיי אָנגעבונדן היטלען, אַזוי ווי
גאָט האָט משהן באַפוילן. 14 און ער האָט געמאַכט גענענען דעם אָקס פון זינדאָפּפער, און אַהרן און זיינע זין
האָבן אָנגעלענט זייערע הענט אויפן קאָפּ פון דעם אָקס פון זינדאָפּפער. 15 און מע האָט אים געשאָכטן; און
משה האָט גענומען דאָס בלוט, און האָט אַרויפגעטאָן מיט זיין פינגער אויף די הערנער פון מזבח רונד אַרום,
און גערייניקט דעם מזבח, און דאָס [איבעריקע] בלוט האָט ער אויסגעגאָסן אָן גרונט פון מזבח, און אים געהייליקט, כדי
מכפר צו זיין אויף אים. 16 און ער האָט גענומען דאָס גאַנצע פעטס וואָס אויף די אינגעווייד, און דאָס רויטפלייש פון לע־
בער, און ביידע נירן און זייער פעטס, און משה האָט עס געדעמפט אויפן מזבח. 17 און דעם אָקס מיט זיין פעל, און זיין

ח

רב׳ ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת ׀ פַּר הַחַטָּאת
ג וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃ וְאֵת כָּל־הָעֵדָה
ד הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
ה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃
ו וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃
ז וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ
אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב
ח הָאֵפֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃ וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־
ט הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־
רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב
י נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
יא וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃
יב וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
יג לְקַדְּשׁוֹ׃ וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת
וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
חמ׳ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּגֵּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן
טו וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃ וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ
וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
טז וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו׃ וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־
הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן
יז וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ

ת׳ חצי התורה בפסוקים טו׳ קמץ ברביע

וְאֶת־פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב אֵת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו יח
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־ יט
הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָאַיִל נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר כ
מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר׃ וְאֶת־הַקֶּרֶב כא
וְאֶת־הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאַיִל
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לְרֵיחַ־נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי ששי
אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
הָאָיִל׃ וַיִּשְׁחָט ׀ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן כג
אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ וַיַּקְרֵב אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן־הַדָּם עַל־ כד
תְּנוּךְ אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם
הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וַיִּקַּח כה
אֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב
וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֵת
שׁוֹק הַיָּמִין׃ וּמִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת כו
מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם
עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין׃ וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי כז
אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח כח
מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה
מִלֻּאִים הֵם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה כט
אֶת־הֶחָזֶה וַיְנִיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים
לְמֹשֶׁה הָיָה לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח שב'
מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל־
אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ
אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃

כג' ח קמוצה

פלייש, און זיין מיסט, האָט מען פאַרברענט אין פייער אויסן לאַגער, אַזוי ווי גאָט האָט משהן באַפוילן. 18 און ער האָט געמאַכט גענענען דעם ווידער פון בראַנדאָפּפער, און אַהרן און זיינע זין האָבן אָנגעלענט זייערע הענט אויפן קאָפּ פון דעם ווידער. 19 און מע האָט אים געשאָכטן, און משה האָט געשפּרענגט דאָס בלוט אויפן מזבח רונד אַרום. 20 און דעם ווידער האָט מען צעשניטן אויף זיינע שטיקער, און משה האָט געדעמפט דעם קאָפּ און די שטיקער און דאָס פעטס. 21 און די אינגעווייד און די קני האָט מען אָפּגעשווענקט מיט וואַסער, און משה האָט גע־דעמפט דעם גאַנצן ווידער אויפן מזבח; אַ בראַנדאָפּפער איז דאָס געווען, פאַר אַ געשמאַקן ריח, אַ פייעראָפּפער איז דאָס געווען צו גאָט, אַזוי ווי גאָט האָט משהן באַפוילן. 22 און ער האָט געמאַכט גענענען דעם צווייטן ווידער, דעם ווידער פון דערפילונג, און אַהרן און זיינע זין האָבן אָנגע־לענט זייערע הענט אויפן קאָפּ פון דעם ווידער. 23 און מע האָט אים געשאָכטן, און משה האָט גענומען פון זיין בלוט, און אַרויפגעטאָן אויף אַהרנס רעכטן אויערלעפּל, און אויפן דוימען פון זיין רעכטער האַנט, און אויפן דוימען פון זיין רעכטן פוס. 24 און מע האָט געמאַכט גענענען אַהרנס זין, און משה האָט אַרויפגעטאָן פון דעם בלוט אויף זייער רעכטן אויערלעפּל, און אויפן דוימען פון זייער רעכטער האַנט, און אויפן דוימען פון זייער רעכטן פוס; און משה האָט געשפּרענגט דאָס בלוט אויפן מזבח רונד אַרום. 25 און ער האָט גענומען דאָס פעטס, און דעם ווידל, און דאָס גאַנצע פעטס וואָס אויף די אינגעווייד, און דאָס רויטפלייש פון לעבער, און ביידע נירן און זייער פעטס, און דעם רעכטן שענקל. 26 און פון דעם קאָרב אומגעזייערטן ברויט וואָס פאַר גאָט, האָט ער גע־נומען איין אומגעזייערטע חלה, און איין חלה ברויט אויף אייל, און איין קוכן, און האָט אַרויפגעטאָן אויפן פעטס, און אויפן רעכטן שענקל. 27 און ער האָט אַרויפגעלייגט אַלצדינג אויף די הענט פון אַהרנען, און אויף די הענט פון זיינע זין, און האָט זיי אויפגעהויבן אַן אויפהייבונג פאַר גאָט. 28 און משה האָט עס צוגענומען פון זייערע הענט, און געדעמפט אויפן מזבח איבערן בראַנדאָפּפער; אַ דערפילונג זיינען זיי געווען, פאַר אַ געשמאַקן ריח; אַ פייעראָפּפער איז דאָס גע־ווען צו גאָט. 29 און משה האָט גענומען די ברוסט, און האָט זי אויפגעהויבן אַן אויפהייבונג פאַר גאָט; דאָס איז געווען משהן צום חלק פון דעם ווידער פון דערפילונג, אַזוי ווי גאָט האָט משהן באַפוילן. 30 און משה האָט גענומען פון דעם אייל פון זאַלבונג, און פון דעם בלוט וואָס אויפן מזבח, און האָט געשפּריצט אויף אַהרנען, אויף זיינע קליידער, און אויף זיינע זין און אויף זיינע זינס קליידער מיט אים, און געהייליקט אַהרנען, זיינע קליידער, און זיינע זין און זיינע זינס קליידער מיט אים.

31 און משה האָט געזאָגט צו אַהרנען און צו זיינע זין: קאָכט דאָס פלייש ביים אַיינגאַנג פון אוהל־מועד, און דאָרטן זאָלט איר עס עסן, מיט דעם ברויט וואָס אין דעם קאָרב פון דערפילונג, לויט ווי איך האָב באַפוילן, אַזוי צו זאָגן: אַהרן און זיינע זין זאָלן עס עסן. 32 און וואָס בלייבט פון דעם פלייש און פון דעם ברויט, זאָלט איר אין פייער פאַרברענען. 33 און פון דעם אַיינגאַנג פון אוהל־מועד זאָלט איר ניט אַרויסגיין זיבן טעג, ביז דעם טאָג וואָס די טעג פון אַייער דערפילונג ווערן פול; וואָרום זיבן טעג וועט מען דערפילן אַייער האַנט. 34 אַזוי ווי מע האָט געטאָן היינטיקן טאָג, האָט גאָט באַפוילן צו טאָן, כּדי מכפּר צו זיין אויף אַייך. 35 און אין דעם אַיינגאַנג פון אוהל־מועד זאָלט איר בלייבן טאָג און נאַכט זיבן טעג, און היטן די היטונג פון גאָט, כּדי איר זאָלט ניט שטאַרבן; וואָרום אַזוי בין איך באַפוילן געוואָרן.

36 און אַהרן און זיינע זין האָבן געטאָן אַלע זאַכן וואָס גאָט האָט באַפוילן דורך משהן.

לא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל
לב הַמִּלֻּאִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃ וְהַנּוֹתָר
מפ' בַּבָּשָׂר וּבַלָּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת
לד יָמִים יְמַלֵּא אֶת־יֶדְכֶם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה
לה לַעֲשֹׂת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם
וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא
לו תָמוּתוּ כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס

שְׁמִינִי

ט 1 און עס איז געווען אויפן אַכטן טאָג, האָט משה גערופן אַהרנען, און זיינע זין, און די עלטסטע פון ישׂראל. 2 און ער האָט געזאָגט צו אַהרנען: נעם דיר אַ קאַלב, אַ יונג רינד, פאַר אַ זינדאָפּפער, און אַ ווידער פאַר אַ בראַנדאָפּפער, אָן אַ פעלער, און זיי מקריב פאַר גאָט. 3 און צו די קינדער פון ישׂראל זאָלסטו רעדן, אַזוי צו זאָגן: נעמט אַ ציגנבאָק פאַר אַ זינדאָפּפער; און אַ קאַלב און אַ שעפּס, יאָריקע אָן אַ פעלער, פאַר בראַנד־אָפּפער; 4 און אַן אָקס און אַ ווידער פאַר פרידאָפּפער, צו שלאַכטן פאַר גאָט; און אַ שפּייזאָפּפער פאַרמישט מיט אייל; וואָרום היינט טוט זיך גאָט באַווייזן צו אַייך.

5 האָבן זיי געבראַכט וואָס משה האָט באַפוילן פאַרן אוהל־מועד, און די גאַנצע עדה האָט גענענט, און זיך גע־שטעלט פאַר גאָט. 6 און משה האָט געזאָגט: דאָס איז די זאַך וואָס גאָט האָט באַפוילן איר זאָלט טאָן, כּדי די פּראַכט פון גאָט זאָל זיך באַווייזן צו אַייך. 7 און משה האָט געזאָגט צו אַהרנען: גענען צום מזבח, און מאַך דיין זינדאָפּפער און דיין בראַנדאָפּפער, און זיי מכפּר אויף זיך און אויפן פאָלק; און מאַך דעם קרבן פון פאָלק, און זיי מכפּר אויף זיי, אַזוי ווי גאָט האָט באַפוילן.

8 האָט אַהרן גענענט צום מזבח, און האָט געשאָכטן דאָס קאַלב פון זינדאָפּפער וואָס פאַר אים.

9 און די זין פון אַהרנען האָבן גענענט צו אים דאָס בלוט, און ער האָט אַיינגעטונקט זיין פינגער אין דעם בלוט, און אַרויפגעטאָן אויף די הערנער פון מזבח, און דאָס [איבעריקע] בלוט האָט ער אויסגעגאָסן אָן גרונט פון מזבח. 10 און דאָס פעטס, און די נירן, און דאָס רויטפלייש פון לעבער, פון דעם זינדאָפּפער,

ט

א וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי
ב יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
ג וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־
ד שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי
יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה
ה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
ו וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד
ז יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה
אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה
ח אֶת־קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב
אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
ט וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם
וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
י וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת מִן־הַכָּבֵד מִן